

Τίποτα στη ζωή δεν πρέπει να το φοβόμαστε, πρέπει μόνο να προσπαθούμε να το καταλάβουμε.

Τώρα είναι η ώρα να καταλάβουμε περισσότερο, για να φοβόμαστε λιγότερο.

(Marie Curie)

Η **Μαρία Κιουρί** είναι μία από τις σημαντικότερες γυναίκες στην ιστορία και με το έργο της έχει προάγει τις επιστήμες της Χημείας, της Φυσικής . Ήταν η πρώτη γυναίκα που έγινε καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης. Η Μαρία Κιουρί άφησε ανεξίτηλο το στίγμα της στην επιστήμη. Τα δύο Βραβεία Νομπέλ δεν είναι ικανά να δείξουν τον θαυμασμό και την εκτίμηση που έτρεφαν γι' αυτή οι συνάδελφοί της.

«Μου έμαθαν ότι ο δρόμος της προόδου δεν είναι ούτε γρήγορος ούτε εύκολος» θα πει η Μαρία Σαλώμη Σκουοντόβσκα, όπως είναι το πραγματικό όνομα της Κιουρί, η οποία γεννήθηκε στις **7 Νοεμβρίου** του 1867 στη Βαρσοβία της Πολωνίας. Το μικρότερο από τα πέντε παιδιά της οικογένειας, από μικρή ηλικία έδειξε έφεση στις Θετικές Επιστήμες.

Σε ένα εργαστήριο της Σορβόνης γνωρίζει τον μελλοντικό σύζυγό της, Πιερ Κιουρί, και για το υπόλοιπο της ζωής της η αγάπη της μοιράζεται μεταξύ της δουλειάς της, του άνδρα της και των δύο παιδιών της.

Μαζί με τον Πιερ Κιουρί, η Μαρία μελέτησε το φαινόμενο της ακτινοβολίας και απομόνωσε δύο νέα χημικά στοιχεία, το ράδιο και το πολώνιο.

Το 1903 το ζεύγος Κιουρί μοιράστηκαν το Νόμπελ Φυσικής μαζί με τον Αντουάν Ανρί Μπεκερέλ για τη μελέτη τους στο φαινόμενο της ακτινοβολίας και της ραδιενέργειας. Μάλιστα, οι Κιουρί θεωρούνται και οι πρώτοι επιστήμονες που εκτέθηκαν στη ραδιενέργεια, χωρίς να γνωρίζουν τις βλαβερές επιπτώσεις του ραδίου στον ανθρώπινο οργανισμό.

Το 1911 κέρδισε ακόμη ένα Βραβείο Νόμπελ, αυτή τη φορά στη Χημεία, για την ανακάλυψη δύο νέων χημικών στοιχείων, του πολωνίου και του ραδίου. **Έγινε η πρώτη επιστήμονας που κέρδιζε δύο Βραβεία Νόμπελ.**

Το 1903 και το 1911 αποτελούν ορόσημο έναρξης για μια σειρά από ειδικότητες της Ιατρικής, όπως η Ακτινολογία, η Ακτινοθεραπεία και η Πυρηνική Ιατρική, καθώς και άλλες σχετικές επιστήμες, όπως η Ραδιοβιολογία και η Ιατρική Φυσική.

Τα ραδιοϊσότοπα, που χρησιμοποιούνται σήμερα στην ιατρική και σε θεραπευτικές εφαρμογές, είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιας επιστημονικής δουλειάς που οι ρίζες της φτάνουν σε αυτούς τους επιστήμονες.

Το 1921 δημιούργησε το Ίδρυμα Κιουρί ως μέρος του Ινστιτούτου Ραδίου, αρμόδιο για θεραπευτικές και ιατρικές εφαρμογές.

Η Μαρία πέθανε στις 4 Ιουλίου του 1934 από απλαστική αναιμία. Η μακρόχρονη έκθεσή της στη ραδιενέργεια της κόστισε τη ζωή. Η Γαλλία της απέδωσε τιμή μεταφέροντας τα οστά της στο «Πάνθεον των Μεγάλων Ανδρών».

Αξίζει να σημειωθεί ότι πάντοτε στην τσέπη της ιατρικής της ρόμπας κουβαλούσε φιαλίδια με ράδιο.

Μέχρι και σήμερα στην Εθνική Βιβλιοθήκη του Παρισιού, όποιος επιθυμεί μπορεί να διαβάσει τις σημειώσεις της, αρκεί να υπογράψει δήλωση, αναφέροντας ότι με δική του ευθύνη θα τα διαβάσει, επειδή τα σημειωματάρια εκπέμπουν μικρή ποσότητα ραδιενέργειας!

